

**สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์**
**Information Technology Competency of Educational Institution Administrators
Under the Office of Vocational Education Prachuap Khiri Khan Province**

วรธิธรร กอยขุนทด¹และสมใจ สืบเสาะ²

Varitton Goikhuntod¹and Somjai Suebsor²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี^{1,2}

***Corresponding author, email:** varitton.g@pktc.ac.th¹, somjai.sub@rmutr.ac.th²

Retrieved 19-05 –2025; Revised 23-06-2025; Accepted 30-06-2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา และ (2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา การวิจัยนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าเอฟ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ ผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา ภาพรวมแตกต่างกัน

คำสำคัญ: สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ; ผู้บริหารสถานศึกษา ; สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

The purposes of this study were (1) to study the information technology competence of educational administrators and (2) to compare the information technology competence of educational administrators in the Prachuap Khiri Khan Provincial Vocational Education Office, classified by experience and size of the educational institution. This research is quantitative. The sample group used in the study is administrators and teachers under the Prachuap Khiri

Khan Provincial Vocational Education Office for the academic year 2024, totaling 172 people. The tools used to collect data include questionnaires. Data analysis uses percentages, means, and standard deviations, and hypotheses are tested with F values using analysis of variance. The research results found that

1 The overall and each aspect of educational institution administrators' information technology competency level in the Prachuap Khiri Khan Provincial Vocational Education Office is high.

2 The results of the comparative analysis of the information technology competency of educational institution administrators in the Prachuap Khiri Khan Provincial Vocational Education Office, classified according to experience and size of the educational institution, show that the overall picture is significantly.

Keywords: Information technology competency; educational institution administrators; office of vocational education Prachuap Khiri Khan Province

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาปัจจุบันได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทต่อการบริหารจัดการศึกษา จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพอย่างมาก เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นกลไกต่อการพัฒนาการศึกษา พัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคน ไทยให้มีทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนา ประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.), 2560) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยกำหนด เป็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นผู้มีความพร้อม ทั้งกายใจ สติปัญญา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีทักษะสูง เป็นนักคิดและผู้ประกอบการ บนฐานของการรู้ คุณค่าความเป็นไทย มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีสุขภาวะที่ดี (สำนักงานสภา พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(สศช.), 2561) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 การพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 การศึกษาที่เน้นทักษะการถ่ายทอด ความรู้ ขณะที่สังคมโลกในปัจจุบันนี้มีการพัฒนาด้วยไอเดียความคิดสร้างสรรค์รวมถึงมีนวัตกรรมเทคโนโลยี ใหม่ๆ ประกอบกับผู้บริหารยังขาดสมรรถนะที่จำเป็นในการบริหารจัดการทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และทักษะในวางแผนในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการ ให้กับครูในการเรียนรู้ การใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้จาก การศึกษายังพบอีกว่า ครูยังคงจัดการเรียนการสอนแบบเดิมซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุหลากหลาย ประการ เช่น ครูขาดความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นของผู้เรียน โดยมองว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นเรื่องที่ย่างยาก ซับซ้อน เกินความสามารถ และมีข้อจำกัดที่จะนำมาใช้ในห้องเรียนจริงได้ (พิเชษฐ ยังตรง, พิณสุตา สิริรังศรี และ สันธะวา คามดิษฐ์, 2560) นอกจากนี้ จิตคุปต์ ละอองปลิว (2566) กล่าวว่า การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่คน ทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย และตลอดชีวิต จึงเป็น

ทักษะของการเรียนรู้ (Learning Skills) โดยการเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาททางการศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ของคนทั่วโลก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานจัดการศึกษาในด้าน วิชาชีพที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้ สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิ ปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไป ประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ ปรากฏในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 ได้มีการกำหนดแบ่งอำนาจความรับผิดชอบในแต่ละจังหวัด โดยมี หน้าที่ความรับผิดชอบกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารงานวิชาการ การวิจัยพัฒนาและแผนพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ตามนโยบายยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551, 2551) ซึ่งสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนภายใต้สังกัด จำนวน 5 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี และวิทยาลัยเทคโนโลยีประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการสนับสนุนให้ สถานศึกษาต่าง ๆ ในสังกัดมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เช่น โปรแกรมที่อำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากรและผู้บริหารด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ แต่เนื่องจากบุคลากรผู้รับผิดชอบการจัดทำข้อมูลสารสนเทศส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนตำแหน่งงาน ภายในสถานศึกษาหรือมีการย้ายสถานศึกษา ทำให้เกิดปัญหาการปรับเปลี่ยนครูหรือบุคลากรที่รับผิดชอบอยู่ บ่อยครั้ง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้บริหารไม่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งยังขาดระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ ระบบและ แนวทางการใช้ สารสนเทศมีความหลากหลาย ไม่เป็นมาตรฐาน มีความซ้ำซ้อนในการดำเนินการทำให้เป็น ปัญหาใน การประมวลผล ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในเชิงระบบ (อมรรัตน์ จินดา และ เอกนถน บางท่าไม้, 2559) จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา ให้สถานศึกษามีประสิทธิผลต่อ การเรียนรู้ และเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยสอดคล้องกับสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษา ตามมาตรฐานและเกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาและประเทศชาติต่อไปการประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ “สหวิทยาการสู่ความสำเร็จในยุคการเปลี่ยนแปลง”

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงาน อาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกเป็น ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

สุภางค์ รอดขาว (2564) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง สมรรถนะคือคุณสมบัติที่บุคคลต้องมีและพัฒนาให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และมาตรฐานการปฏิบัติงาน

กาญจนา พรหมสุวรรณ (2562) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถที่แสดงถึงการใช้ความรู้ และทักษะร่วมกันอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในงาน

Twomey, Shamburg, & Zieger (2006) ได้กล่าวถึงมาตรฐานการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหาร โรงเรียน คือ ความเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ Visionary Leadership วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล Digital Age Learning Culture เป็นผู้บริหารมืออาชีพ Excellence in Professional Practice และการปรับปรุง Systemic Improvement

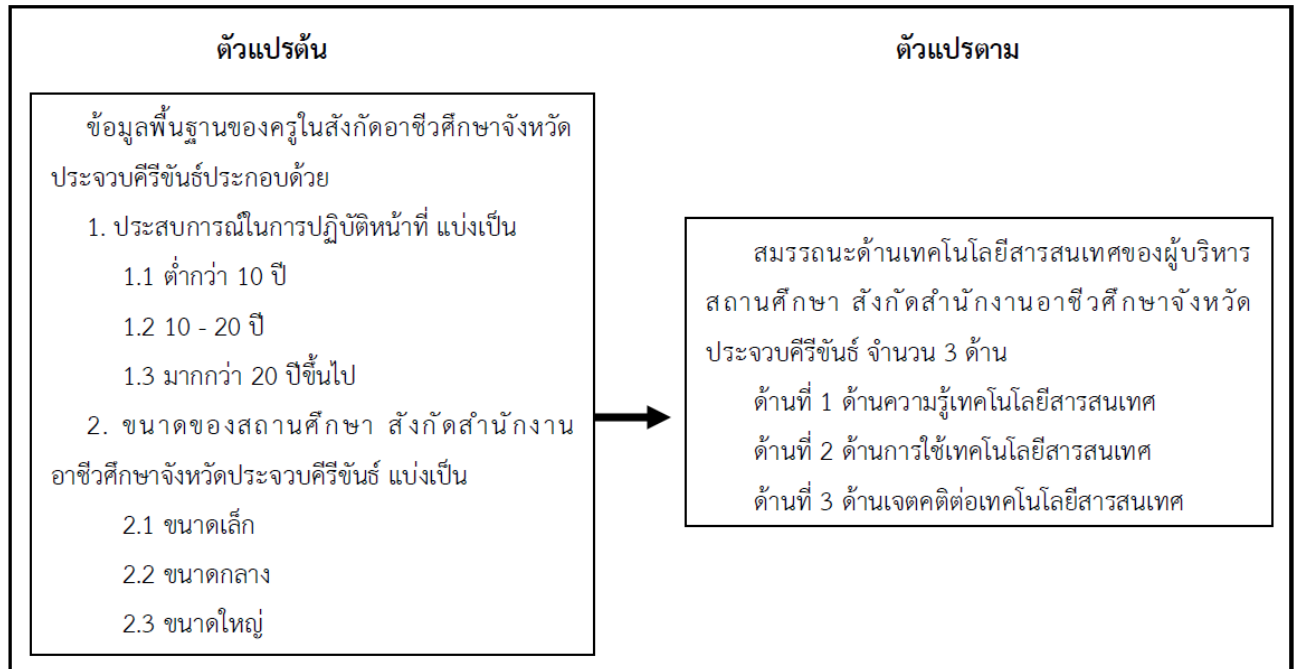
การณียาส สัมดี และเตือนใจ ตลประสิทธิ์ (2566) กล่าวว่า เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง สิ่งที่มนุษย์พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ และสารสนเทศ (Information) หมายถึง ข้อมูลข้อเท็จจริง ข่าวสาร ความรู้ที่ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลง มีการบันทึก วิเคราะห์ผลสรุปด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบที่มีความสัมพันธ์กัน ประมวล หรือดำเนินการด้วยวิธีใด ๆ เพื่อให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2564) กล่าวถึงมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาไว้ ดังนี้ 1. การวางแผนและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ: ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการวางแผนและพัฒนาแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา 2. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอน: ผู้บริหาร ต้องส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการ ประเมินผล การศึกษา 3. การจัดการระบบสารสนเทศและการสื่อสาร: ผู้บริหารต้องสามารถบริหารจัดการ ระบบสารสนเทศของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ และ 4. การประเมินและพัฒนาความ ปลอดภัยของระบบสารสนเทศ: ผู้บริหารต้องมีมาตรการในการประเมินและรักษาความปลอดภัยของข้อมูล รวมถึงการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์

สรุปได้ว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง องค์ความรู้ ทักษะ ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ (1) สมรรถนะด้านความรู้ หมายถึง องค์ความรู้ ทักษะ ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการปฏิบัติงานของระบบคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมไปถึงระบบการติดตั้งการ บำรุงรักษา และสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา (2) สมรรถนะด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศของ ตัวบุคคลอย่างเหมาะสมตามคุณลักษณะในการค้นคว้า การใช้บริการบนระบบอินเทอร์เน็ต ระบบคอมพิวเตอร์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและการศึกษา และ (3) สมรรถนะด้านเจตคติ หมายถึง การตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ความถูกต้องและเหมาะสม โดย คำนึงถึงประโยชน์และโทษ หรือผลลัพธ์ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้การบริหารจัดการเทคโนโลยีทางการศึกษา ดำเนินการไปอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กรอบแนวคิด

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 301 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 172 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการ คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร ทาโร ยามาเน (Yamane, 1967) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของ สถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert, 1967) มี 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน แล้วนำมาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990) มีค่าเท่ากับ 0.93 รวบรวมข้อมูลโดยขอความ อนุเคราะห์จากครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่

เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์สถิติด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า (F-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษานำเสนอผลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D	
ด้านความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.56	0.93	มาก
ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.58	0.89	มาก
ด้านเจตคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.53	0.82	มากที่สุด
รวม	3.89	0.88	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มากขึ้นซึ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารการศึกษา จะต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ โดยข้อมูลและสารสนเทศต้องตรง ประเด็น มีความสมบูรณ์เพียงพอ มีความถูกต้อง เป็นปัจจุบัน มีความคุ้มค่า การบริหารที่มีประสิทธิภาพตาม ภาระหน้าที่ของผู้บริหาร สอดคล้องกับการศึกษาของ พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์ และชัชฎา สีสุมภู (2564) เรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน ขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ระดับสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของ รัชนก ไทยรักษ์ และสมใจ สืบเสาะ (2566) เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ มานัส พวงบุบผา, สมใจ เดชบำรุง, และสมบัติ เดชบำรุง (2564) เรื่อง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารระบบสารสนเทศของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ วริชา สิทธิคง และสมใจ สืบเสาะ (2566) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก และสอดคล้องกับ การศึกษาของ พรวิชัย อุ่นวิเศษ (2564) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศของ ผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเจตคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ใน ระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ อาจเป็น เพราะยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มากขึ้นทำให้ ความคิด เจตติคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศควรค่าที่จะต้องคำนึงเป็นลำดับแรก และ การเปิดใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา และสอดคล้องกับ การศึกษาของ ชไมพร ะช่วย (2558) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะ ของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยเรียงลำดับเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดคือ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านความรู้

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกเป็น ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาแห่งอิสระ (df)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	8.460	2	4.230	7.384	0.001*
	ภายในกลุ่ม	96.817	169	0.573	-	-
	รวม	105.278	171	-	-	-
2. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5.487	2	2.743	5.654	0.004*
	ภายในกลุ่ม	81.998	169	0.485	-	-
	รวม	87.484	171	-	-	-
3. ด้านเจตคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	9.566	2	4.783	12.382	0.000*
	ภายในกลุ่ม	65.279	169	0.386	-	-
	รวม	74.844	171	-	-	-
สรุปภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	7.838	2	3.919	8.473	0.002*
	ภายในกลุ่ม	81.365	169	0.481	-	-
	รวม	89.202	171	-	-	-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ภาพรวม มีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าประสบการณ์ทำงานในแต่ละช่วงมีความแตกต่างกัน และปัจจุบันมีการ บรรจุ

ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ความคิด ทักษะคิดต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไป รวมถึงยุคสมัยและสื่อเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าไปมาก ทำให้ผู้บริหารจะต้องมีการเร่งพัฒนา สมรรถนะของตน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถที่จะพัฒนาตนเอง และพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวต่อไปข้างหน้าด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการใช้บุคลากรที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันเป็นตัวช่วยใน การขับเคลื่อน สถานศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ วริษา สิทธิคง และสมใจ สืบเสาะ (2566) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เกี่ยวกับประสบการณ์การทำงานโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ พรภวิชัย อุณวิเศษ (2564) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของผู้บริหารแตกต่างกัน ที่จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชไมพร ระช่วย (2558) ที่ได้ศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามทักษะของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สมรรถนะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม กำลังสอง (SS)	องศาแห่ง อิสระ (df)	ผลรวม กำลังสอง เฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านความรู้เทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	4.373	2	2.186	3.206	0.043*
	ภายในกลุ่ม	115.246	169	0.682		
	รวม	119.619	171			
2. ด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.908	2	1.454	3.680	0.027*
	ภายในกลุ่ม	66.783	169	0.395		
	รวม	69.692	171			
3. ด้านเจตคติต่อเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	4.346	2	2.173	3.946	0.021*
	ภายในกลุ่ม	93.074	169	0.551		
	รวม	97.420	171			
สรุปภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.876	2	1.938	3.611	0.030*
	ภายในกลุ่ม	91.701	169	0.543		
	รวม	95.557	171			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ภาพรวม มีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าความพร้อมของสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน การได้รับการสนับสนุนของงบประมาณในการจัดการ ความพร้อมของบุคลากรที่สามารถเป็นแรงขับเคลื่อน รวมถึงสิ่งที่สำคัญคือ ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ที่เกี่ยวกับสมรรถนะในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้าน ความรู้ การใช้ และเจตคติ ที่เป็นปัจจัยสำคัญของทักษะกระบวนการ เพื่อการต่อยอดในการขับเคลื่อนและพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวหน้า ทันยุคสมัย สอดคล้องกับการศึกษาของ วริษา สิทธิคง และ สมใจ สืบเสาะ (2566) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 การจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมทุกด้านมีความแตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชไมพร ะช่วย (2558) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ควรที่จะศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการ บุคลากรทางการศึกษาทุกสถานศึกษา และการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสมรรถนะในการบริหารจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อที่จะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการวิเคราะห์ และวางแผน การพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา พรหมสุวรรณ. (2562). *แนวคิดเรื่องสมรรถนะและการนำไปใช้*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- การณียภาส สัมดี และ เตือนใจ ดลประสิทธิ์. (2566). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ. ใน *รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 5* (น. 734–739). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จิตคุปต์ ละอองปลิว. (2566). แนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารการศึกษาและนวัตกรรม*, 26(1), 412–422.
- ชไมพร ะช่วย. (2558). *สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. (2551, 5 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, 125(53 ก), 1–24.
- พิเชษฐ ยิ่งตรง, พินสุดา สิริธรรังศรี, & สิทธิธรรมา คามดิษฐ์. (2560, ตุลาคม–ธันวาคม). กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 31(100), 1–12.
- พรวิชัย อุ่นวิเศษ. (2564). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์].

- พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์, & ชัชภูมิ สีชมภู. (2564). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. *วารสารวิชาการร้อยแก่นสาร*, 6(9), 70–84.
- มานัส พวงบุบผา, สมใจ เดชบำรุง, & สมบัติ เดชบำรุง. (2564, มกราคม–มิถุนายน). สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารระบบสารสนเทศของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 19(1), 253–255.
- รัชนก ไทยรักษ์, & สมใจ สืบเสาะ. (2566, มกราคม–มีนาคม). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 52–67.
- วริษา สิทธิคง, & สมใจ สืบเสาะ. (2566, มกราคม–มีนาคม). สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 99–112.
- สุภากร รอดขาว. (2564). *การพัฒนาบุคลากรและสมรรถนะในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์สุรนารี.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2564). *มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ฉบับข้าราชการ*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560–2579)*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- อมรรัตน์ จินดา และ เอกนถน์ บางท่าไม้. (2559). สภาพปัญหาและแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 9(1), 395–407.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). Harper Collins.
- Likert, R. (1967). *The method of constructing an attitude scale*. Wiley.
- Twomey, C. R., Shamburg, C., & Zieger, L. (2006). *Teachers as technology leaders: A guide to ISTE technology facilitation and technology leadership accreditation*. International Society for Technology in Education.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory analysis* (2nd ed.). Harper & Row.